

و

طرح تحقیق پایان نامه کارشناسی ارشد

تمامی صفحات طرح تحقیق به صورت تایپ شده تکمیل شود.

عنوان پایان نامه:

فارسی	بعد سیاسی روایات امام علی(ع) در زمان مالک اشتر
انگلیسی	The political dimension of Imam Ali's narrations during the time of Malik Ashtar

مشخصات دانشجو:

نام:	رشته:	شماره دانشجویی:
نام خانوادگی:	گرایش:	
دانشکده:		
سال تحصیلی اخذ پایان نامه:	ترمهای مشروطی:	امضاء دانشجو:
نیمسال تحصیلی اخذ پایان نامه:	تعداد واحدهای گذرانده:	
	معدل دروس گذرانده شده:	
		130 - 130 اول/دوم

کارشناس گروه/ مدیر آموزش:

نام و نام خانوادگی استاد راهنما:	نام و نام خانوادگی استاد مشاور (در صورت لزوم):
امضاء	امضاء

تصویب در شورای گروه تخصصی:	تصویب در شورای پژوهشی دانشکده:
تایید مدیر گروه	تایید مدیر/ معاون پژوهشی
دانشکده	
امضاء:	امضاء:
تاریخ:	تاریخ:

1 - بیان مساله و روش اجرا: (ابعاد مساله، معرفي دقیق مساله، فرضیه ها، جنبه های مجهول، متغیرها و پرسش ها و روش های تحقیق)

بیان مساله:

سیاست در لغت به معنی «پاسداری ملک»، «نگهداری قدرت» و «حراست از کشور» است. مفهوم سیاست از دیدگاه امام علی (ع): سیاست به مفهوم هدایت و رهبری است. به طور کلی سیاست تدبیر امور و فراهم کردن زمینه های لازم در راستای خوشبختی و سعادت دو جهان است. امیرالمومنین آنچه را که مسبب راستی و درستی است سعادت نیکو و درست معرفی می کنند براساس این گفته ایشان: ((حُسْنُ السِّيَاسَةِ قِوَامُ الرَّعِيَّةِ)) حُسن سیاست، مایه استواری ملت است. اصولی که امام(ع) از آن پیروی می کرد همگی تحت پوشش ارزش های اخلاقی و اصول انسانی قرار داشت و بر اساس عدل و دادگری و مصلحت اندیشی استوار بود و هر نوع دگرگونی در کشور از این اصول سرچشمه می گرفت و امام به تکرار بر این اصول تأکید می کرد و هر نوع اداره کشور را بر غیر این اصول نفی می نمود؛ زیرا او به آینده کشور فکر می کرد نه به بقای قدرت و سلطه خویش.

چه بسا ممکن است سیاستمداری از طریق مکر و خدعه و فریب مردم، قلوب و دل ها را متوجه خود و در نتیجه یک نوع آرامش نسبی بر کشور حکمفرما سازد، ولی از آنجا که ظاهرسازی و تزویر اثر موقت دارد و همیشه نمی تواند کار ساز باشد، امیر مؤمنان(ع) از سیاست های مزدورانه سیاستکاران، پیوسته نقد می کرد و می فرمود: ((هیئات! لولا النقی لکننت ادهی العرب)) اگر پارسایی نبود من داهی ترین و زیرکترین عرب بودم و در حدیث دیگر، انگشت روی سیاست های خادعانه معاویه می نهد و می گوید: ((والله ما معاویه بأدهی منی، وَلَکِنَّهُ یَغْدِرُ وَ یَفْجُرُ. وَ لَوْلَا کَرَاهِیَةُ الْغَدْرِ لَکُنْتُ مِنَ الْبَشَرِ، وَ لَکِنَّ کُلَّ غَدْرَةٍ فَجْرَةٌ، وَ کُلُّ فَجْرَةٍ کَفْرَةٌ. «وَلِکُلِّ غَادِرٍ لَوْأ یُعْرِفُ بِهِ یَوْمَ الْقِیَامَةِ وَاللَّهِ مَا اسْتَعْفَلُ بِالْمَکِیْدَةِ، وَ لَا اسْتَعْمَزُ بِالشَّدِیْدَةِ!)) به خدا سوگند معاویه زیرکتر از من نیست لیکن شیوة او پیمان شکنی و گنهکاری است. اگر پیمان شکنی، ناخوشایند نبود کسی از من زیرکتر نبود. اما پیمان شکنی انسان را به گناه برمی انگیزد و هر چه گناه برانگیزد، دل را تاریک می سازد در رستخیز برای پیمان شکن درفش است افرخته و او بدین درفش شناخته می شود به خدا مرا با فریب غافلگیر نتوانند کرد که با سخت گیری ناتوانم نخواهند ساخت.

رویکرد بنیادین در حکمت سیاسی علی (ع) عبارت است از سیاست آن گونه که باید باشد. تلاش سیاسی در نگاه امام فقط به قصد احراز قدرت نیست. در فلسفه سیاسی علی (ع) توجه به آخرت و اصالت آن، اخلاص، پرهیز از دنیاگرایی، رعایت اصول اخلاقی و سیاسی مطلوب شمرده می شود. از دیدگاه آن حضرت حکومت پیمانی است سه جانبه میان خدا و مردم و حاکم. در حکومت علوی عمل کردن به دین خدا و رعایت حقوق خلق در هم می آمیزد و قدرت فقط از راه های مشروع و ارزش مند استقرار می یابد. استبداد در بینش علوی جایی ندارد. وظیفه امام نیز فرمان بردن از خدا و رعایت حدود الهی است. از دیدگاه آن حضرت مهم ترین مولفه های سیاست اخلاقی عبارت است از: حق طلبی، عدالت محوری، ابزارانگاری قدرت، تقوای سیاسی، کرامت انسانی، مردم گرایی، صلح مداری، عهدمندی، و مصلحت سنجی. در کارنامه سیاسی امام علی (ع) هیچ گونه گسستی میان گفتار و کردار نیست و هریک ترجمان دیگری است. آن حضرت اخلاق و سیاست را به هم آمیخت و زمانی که قدرت را به دست گرفت، ذره ای از اصول اخلاقی را فرو نگذاشت. در حوزه سیاست از عرصه دیانت رخ برنتافت و نه به بهانه حفظ دین از سیاست روی برگرداند و نه به بهانه حفظ قدرت از دین مایه گذاشت. اخلاق قشر نازکی بر سیاست آن حضرت نبود، بلکه درون مایه آن بود و در کانون توجه آن حضرت قرار داشت.

امام علی(ع) در روز 18 ذی الحجة الحرام سال 35 هجری قمری، زمام امور را به دست گرفت و در 21 رمضان سال 40 جام شهادت نوشید. مدت حکومت او چهار سال و نه ماه و سه روز بود و در این مدت، کشور پهناور اسلامی را که از شرق به رودخانه سند، از غرب به صحرای آفریقا، از شمال به سرزمین قفقاز و از جنوب به خلیج عدن منتهی می گشت اداره نمود، هرچند بر اثر شورش که در کشور مصر پدید آمد این بخش از قلمرو حکومت او جدا شد ولی به جز این نقطه و منطقه شام که از روز نخست، فرزندان ابی سفیان پرچم یاغی گری را برافراشته بود، تمام سرزمین پهناور اسلامی، قلمرو حکومت او را تشکیل می داد و کلیه کارگزاران و فرمانداران و استانداران به وسیله او تعیین می شدند و هزینه کشور اعم از عمران و آبادی و حقوق مهاجر و انصار و سایر کارکنان به وسیله امام پرداخت

می‌گردید. روزی که امام، زمام امور را به دست گرفت با مشکلات انبوهی روبه‌رو گردید و مقاومت در برابر این دشواری‌ها نیازمند سیاست و تدبیر حکیمانه‌ای بود تا با پنجه‌تدبیر، بر مشکلات زیر پیروز گردد.

1- امام و مشکل استانداران خلیفه 2- امام و ثروت‌های بادآورده 3- بدعت‌های نوظهور در پیکر اسلام
سخنان حضرت علی در عهدنامه مالک اشتر بیاناتی دارند که هر کلمه‌ای از آن گنجینه‌ای از علم و معرفت برای خواننده و مخصوصاً برای کسی که مسئولیتی را در هر زمینه‌ای به عهده گرفته است. لذا سخنان حضرت را اگر به سه بخش تقسیم شود شامل:

1- توصیه‌های اخلاقی:

2- توصیه‌های اجتماعی حضرت به حاکمان اسلامی:

3- توصیه‌های سیاسی حضرت علی (علیه السلام) به حاکمان اسلامی:

اگرچه تاکنون در رابطه با دیدگاه‌های حضرت علی (ع) پیرامون سیاست و مدیریت سیاسی بر اساس خطبه‌ها و نامه‌های ایشان در نهج البلاغه به طور کلی و گذرا به زندگی امام علی (ع) اشاراتی داشته‌اند. لیکن تاکنون مطالعه موردی مشخصی خطاب به مالک اشتر و چگونگی مدیریت این روابط بر مبنای مکاتبات صورت گرفته در دوران حکومت کوتاه آن حضرت و به روش تحلیل محتوای کیفی کلام صورت نگرفته است. حضرت (ع) در مکاتبات متعدد خود با دشمن، پرده از حقایق بر می‌دارند که در مواجهه با دشمن، به تدابیر و سیاستی نیاز دارد در حقیقت در این پژوهش به دنبال این هستیم که با بررسی و تحلیل محتوای مضامین نامه‌های مبادله شده در دوران حکومت ایشان و با استفاده از روش تحلیل محتوا، به نگاهی جامع در مورد مبانی فکری و عقیدتی حضرت علی در رابطه با مفهوم حقیقی سیاست و نحوه مدیریت سیاسی آن حضرت دست پیدا کنیم اگرچه بسیاری از محققان و پژوهشگران حوزه مطالعات تاریخ اسلام و علم سیاست کوشیده‌اند به بازشناسی وقایع تاریخی و سرنوشت ساز دوران حکومت امیرالمؤمنین (ع) و نحوه مدیریت سیاسی و حکومتی ایشان بخصوص در مواجهه با دشمنان و مخالفانشان بپردازند، لیکن آنچه تاکنون مطرح شده، بیشتر تبیین تاریخی حوادث همراه با غلبه نگاه تاریخ نگاری و شرح حالی به آنها بوده است. از این منظر لازم است جهت تبیین دیدگاه‌ها و مبانی نظری و اعتقادی هر شخصیتی، به بررسی نحوه عملکرد او و تحلیل محتوای گفتارها و کردارهای او پرداخت چرا که به واسطه فهم گفتمان هر شخص و چینش منطقی کلمات او در کنار همدیگر و تحلیل محتوای آنهاست که می‌توان تا اندازه زیادی به درکی جامع از دیدگاه‌های آن فرد در رابطه با موضوع مورد مطالعه دست یافت چنانکه خود حضرت امیرالمؤمنین (ع) نیز بر این مسئله تأکید دارند و می‌فرمایند: «تَكَلَّمُوا تُعَرَفُوا فَإِنَّ الْمَرْءَ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ؛ سخن بگویند تا شناخته شوید، چرا که انسان در زیر زبان خود پنهان است.

کلمات گهربار ائمه اطهار (ع) پس از قرآن کریم، گرانقدرترین میراث دین اسلام و دستور العملی برای سیادت این جهانی و سعادت آن جهانی می‌باشد. این محتوای غنی و هویت بخش قابلیت آن را دارد که در حوزه‌های مختلف علوم بشری مورد استفاده قرار گرفته و به عنوان مبنایی برای مطالعات بنیادین و کاربردی در نظر گرفته شود. از آنجا که این کلمات، نوشته‌های یک فرد عادی نبوده و از معصوم (ع) صادر شده است، می‌توان از تحلیل محتوای آنها به اصول و مبانی دست یافت که راهگشای حاکمان و حکومت اسلامی در برخورد با حوادثی مشابه باشد چرا که کلام معصوم (ع) در واقع تبیین کننده سنت رسول اکرم (ص) و تفسیر قرآن کریم است. بنابراین هدف از این تحقیق را می‌توان تبیینی کل نگرانه و ساختاری از دیدگاه‌های حضرت (ع) و مبانی فکری ایشان در رابطه با سیاست و مدیریت سیاسی در اسلام دانست. والاترین نیکی‌ها بر سیاست و بنیاد حکمرانی و سیاست بر «مصلحت عمومی» استوار است. به این معنی که تصمیم‌های فرمانروایان باید به گونه‌ای باشد که ناظر بر مصلحت عمومی و تأمین کننده مصالح همگانی باشد. مصلحت عمومی در امر فرمانروایی از چنان اهمیتی برخوردار است که آن را یگانه اصلی دانسته‌اند که می‌توان براساس آن، سیاست خوب را از سیاست بد تفکیک کرد. همواره موضوعاتی از این قبیل را که عصر جدید «عصر تجدید حیات اسلام» است و از اینرو جهان اسلام به دنبال احیاء، بازسازی تمدن و بازیابی عظمت تاریخی خویش می‌باشد، و این که ایران بعد از انقلاب به عنوان جزئی مهم و استراتژیک از جهان اسلام، خود الهام بخش این حرکت بوده و به دنبال در انداختن طرحی نو برای اداره امور انسان و جهان از طریق ساماندهی مجدد اجتماع می‌باشد. از طرفی اساساً سیاست، متکفل ساماندهی امور اجتماع است و بنیاد آن نیز بر «مصلحت عمومی» استوار است. اما وقتی به اطراف خود و یا به دور دست‌هایی که جزء قلمرو جهان اسلام است می‌نگریم؛ مشاهده می‌کنیم که یکی از مسائل و آسیب‌های جدی سیاست و حکومت در کل جهان اسلام و از جمله کشورمان ایران، کم رنگ بودن و یا حتی فقدان فرهنگ سیاسی معطوف به مصلحت عمومی در نزد فرمانروایان آن کشورهاست. به عبارت دیگر فرمانروایان جهان اسلام به طور عمده به هنگام اخذ تصمیمات سیاسی بیش و پیش از آن که مصالح و منافع همه‌ی مسلمانان و یا همه‌ی افراد تحت امرشان در یک کشور را در نظر بگیرند؛ منافع

و مصالح جناحی شخصی، گروهی، حزبی، عقیدتی، بیگانگان و یا صرفاً دولت هایشان را در نظر می گیرند . این امر وقتی اهمیت پیدا می کند که بدانیم که یک جریان فکری وجود دارد که اساساً منکر آن است که اسلام دارای مدنیت است. زیرا بر این باورند که اسلام بر تمایز یا دوگانه ی «مؤمن» و «کافر» استوار بوده و بنابراین نمی تواند سیاست ورزی کند زیرا اساس سیاست مبتنی بر مصلحت عمومی صرف نظر از مذهب، نژاد، طبقه، جنسیت و ... است. اندیشه ی این پژوهشگران صرفاً ناظر به آن چه که در عالم عمل در جهان اسلام و از جمله ایران، ساری و جاری است نمی باشد بلکه آنان به لحاظ نظری و تئوریک اساساً امکان طرح سیاست را در اسلام و تشیع ممتنع می دانند و دلیل آن را فقدان مفهوم «مصلحت عمومی» در اندیشه ی اسلامی می دانند.

کتاب نهج البلاغه گرچه کتاب اخلاق است، در عین حال کتاب معنویت و دل است؛ اما در همین محورهای یاد شده خلاصه نمی شود. نهج البلاغه، کتاب سیاست نیز است؛ زیرا اکثر خطبه ها و تمام نامه ها و برخی از حکمت های آن در دوران پنج سال حکومت امام علی (ع) پدید آمده است . از مسائل مهم و سرنوشت سازی که در رد و نفی آن پیوسته از سوی افراد و گروه های مخالف داخلی و خارجی پرسش ها و شبه های زیادی با دیدگاه ها و شیوه های متفاوتی طرح می شود، مسئله سیاست و حکومت در اسلام است. از اینرو مقایسه ای کوتاه میان حکومت کوتاه امام علی (ع) در دوره حکومت خود کارگزاران مختلفی داشته که عهدنامه های بسیاری برای آنان نوشته ولی عهدنامه 53 نهج البلاغه به مالک اشتر ویژگی های متفاوتی به لحاظ طولانی ترین و در عین حال زیباترین عهدنامه می باشد. این ویژگی شاید از جهت امتیازی بوده که در مالک اشتر نخعی دیده و بدین گونه عهدنامه جامعی برای استاندار مصر نوشته که مورد اعتماد حکیم حکومتی بوده، هم نزدیک ترین استانداری به دشمن بوده و هم در آستانه سقوط قرار داشته است. این نامه که بیانگر دیدگاه های سیاسی و مدیریتی امیرالمؤمنین است، ما را با حاکمیت علوی آشنا می سازد و با مطالعه و بررسی آن، می توان با طرز تفکر و ایده های امیرالمؤمنین که گرفته شده از دین مبین اسلام است، آشنا شد و حکمت های حکومتی به تفصیل برای کارگزاران حکومتی در دوره های اسلامی بیان شده است.

امام علی (ع) با عملکرد و اجرانیات خویش در زمان حکومت شان در توسعه و گسترش تمدن سیاسی اسلام نقش بسزایی داشتند. مطالعه حاضر با روش توصیفی تحلیلی به بیان خط مشی های سیاسی امام و سیره ی ایشان و همچنین نحوه ی برخورد ایشان با دشمنان و توصیه های سیاسی ایشان به یاران وفادارشان از جمله مالک اشتر هنگامی که وی را به فرمانداری مصر منصوب کردند خواهیم پرداخت . هدف از این پژوهش، با الگو قرار دادن شیوه و روش بی همتای امیرالمؤمنین علی (ع) در حکومت و سیاست می توان بر تداوم و بقای حکومت اسلامی افزود و به یک جامعه ی آرماتی اسلامی که مورد تایید حضرت حق نیز خواهد بود، دست یافت و با از بین بردن موانعی مانند: تملق و چاپلوسی، تبعیض، بی عدالتی، بی لیاقتی حکمرانان جامعه، ناآگاهی به بهترین حکومت ها رسید

سوال اصلی:

بعد سیاسی روایات امام علی در زمان مالک اشتر بر چه اصولی است؟

فرضیه ی تحقیق:

امام علی (ع) با عملکرد و اجرانیات خویش در زمان حکومت شان در توسعه و گسترش تمدن سیاسی اسلام نقش داشته است.

اهداف تحقیق:

هدف اصلی:

بررسی بعد سیاسی روایات امام علی در زمان مالک اشتر

اهداف فرعی:

1- آشنایی با دیدگاه های حضرت علی (ع) پیرامون سیاست و مدیریت سیاسی خطاب به مالک اشتر

2- الگو قرار دادن شیوه و روش بی همتای امیرالمؤمنین علی (ع) در حکومت خطاب به مالک اشتر

3- نقش امام علی (ع) در گسترش تمدن سیاسی اسلام در زمان مالک اشتر

متغیر تحقیق:

ندارد

عرض للمشكلة:

سیاسة تعني حرفياً "حراسة الممتلكات" و "الحفاظ على السلطة" و "حراسة البلاد". مفهوم السياسة من وجهة نظر الإمام علي (ع): السياسة هي مفهوم التوجيه والقيادة. بشكل عام، السياسة هي إدارة الشؤون وتوفير الظروف اللازمة لسعادة وازدهار كلا العالمين. أمير المؤمنين يعترف بسبب الحقيقة والصالح على أنه سعادة صالحة يعرف أمير المؤمنين سبب الحقيقة والاستقامة بأنها السعادة الطيبة والصالحة بناءً على أقواله ((حَسُنَ السِّيَاسَةَ قِوَامُ الرَّعِيَّةِ)) كانت المبادئ

التي اتبعتها الإمام (ع) كلها تحت غطاء القيم الأخلاقية والمبادئ الإنسانية وقائمة على العدل والعدل ، وأي نوع من التحول في البلاد نشأ من هذه المبادئ ، وقد أكد الإمام مراراً على هذه المبادئ و كل أنكر نوع إدارة البلاد بخلاف هذه المبادئ. لأنه كان يفكر في مستقبل البلاد وليس في بقاء سلطته وسلطته. ربما يكون من الممكن لسياسي أن يوجهي قلوب وعقول الناس تجاهه و نتيجة لنوع من السلام النسبي ، ولكن بما أن التظاهر له تأثير مؤقت ولا يمكن أن يكون فعالاً دائماً ، فقد انتقد أمير مؤمنان (ع) باستمرار سياسات مرتزقة للسياسيين وقالوا: ((هيهات! لولا التقى لكنت أدهى العرب)) وفي حديث آخر يضع إصبعه على سياسات معاوية فيقول: ((والله ما معاوية بأدهى مني، ولكنّه يَغْدِرُ وَ يَفْجُرُ. وَ لولا كراهية الغدر لَكُنْتُ مِنْ أدهى الناس، وَ لَكِنْ كُلُّ غَدْرَةٍ فَجْرَةٌ، وَ كُلُّ فَجْرَةٍ كَفْرَةٌ. «وَلِكَلِّ غَادِرٍ لَوْأ يَعْرِفُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللهَ مَا أَسْتَعْفَلُ بِالمَكِيدَةِ، وَ لَا أَسْتَعْمَرُ بِالشَّدِيدَةِ!)).

لنهج الأساسي في الحكمة السياسية لعلي (عليه السلام) هو السياسة كما ينبغي أن تكون. يرى الإمام أن الجهد السياسي ليس فقط لاكتساب السلطة. في فلسفة علي (عليه السلام) السياسية ، يعتبر الاهتمام بالأخرة وأصلاتها ، وإخلاصها ، وتجنب الدنياوية ، ومراعاة المبادئ الأخلاقية والسياسية. الحكومة من وجهة نظر سموه ثلاثية بين الله والشعب والحاكم. في الحكومة العلوية ، تجتمع ممارسة دين الله واحترام حقوق الناس ، ولا تتأسس السلطة إلا بطرق مشروعة وقيمة. لا مكان للطغيان في رؤية علي. واجب الإمام طاعة الله ومراعاة حدود الله. من وجهة نظر حضرته ، فإن أهم مكونات السياسة الأخلاقية هي: السعي إلى الحق ، والعدالة المركزية ، واستغلال السلطة كأداة ، والتقوى السياسية ، والكرامة الإنسانية ، والشعبوية ، والسلمية ، والالتزام ، والنفع. في السجل السياسي للإمام علي (ع) ، لا انفصال بين الأقوال والأفعال ، فكل منهما تفسير للآخر. لقد مزج الأخلاق والسياسة ، وعندما تولى السلطة لم يخف ذرة من المبادئ الأخلاقية. وفي مجال السياسة لم يترك مجال الدين ولم يبتعد عن السياسة بحجة الحفاظ على الدين ولم يبتعد عن الدين ولم يبتعد عن الدين بحجة الحفاظ على السلطة. لم تكن الأخلاق طبقة رقيقة في سياسة حضرته ، لكنها كانت جوهرها وكانت محط أنظار قداسته.

تولى الإمام علي (ع) الأمور في 18 ذي الحجة سنة 35 هـ وشرب كأس الاستشهاد في 21 رمضان سنة 40. كانت مدة حكمه أربع سنوات وتسعة أشهر وثلاثة أيام ، وخلال هذه الفترة حكم البلاد الإسلامية الشاسعة التي امتدت من الشرق إلى نهر السند ، ومن الغرب إلى الصحراء الأفريقية ، ومن الشمال إلى القوقاز. ومن الجنوب إلى خليج عدن ، ورغم التمرد الذي نشأ في مصر ، إلا أن هذا الجزء انفصل عن أراضي حكومته ، ولكن باستثناء هذه النقطة ومنطقة الشام التي يوجد فيها ابن أبي سفيان. رفع علم التمرد من اليوم الأول ، فكانت الأرض الإسلامية الشاسعة كلها أراضي حكومته ، وعين جميع الوكلاء والولاة من قبله. وكل الوكلاء والمحافظين والمحافظين كانوا يعينون من قبله ، ودفع الإمام تكلفة البلاد من البناء والتسويات وحقوق المهاجر والأنصار وغيرهم من الموظفين. في اليوم الذي تولى فيه الإمام زمام الأمور ، واجه الكثير من المشاكل ، والمقاومة ضد هذه الصعوبات تطلبت سياسة وخطة حكيمة من أجل التغلب على المشاكل التالية بمساعدة التخطيط.

1- الإمام ومشكلة ولاة الخليفة. 2- الإمام والمكاسب. 3- البدع الجديدة في جسد الإسلام.
كلمات حضرة علي في ميثاق مالك اشترت تحتوي على أقوال ، كل كلمة منها هي كنز من المعرفة للقارئ ، وخاصة لمن تحمل المسؤولية في أي مجال. لذلك إذا قسم كلام الرسول إلى ثلاثة أقسام ، فهي تشمل:

1- التوصيات الأخلاقية:
2- توصيات حضرته الاجتماعية لحكام الإسلام:

3- توصيات سياسية من حضرة علي (صلى الله عليه وسلم) لحكام الإسلام:

ظهر مقارنة موجزة بين العهد القصير لحضرة الأمير (صلى الله عليه وسلم) والحكومات الأخرى أن الإمام (صلى الله عليه وسلم) كممثل للدين ورمز له قد بذل كل جهوده من أجل حكم العدل في هذه المجالات الثلاثة .
على الرغم من أنه حتى الآن ، فيما يتعلق بأراء حضرة علي (ع) في السياسة والإدارة السياسية ، بناءً على خطبه ورسائله في نهج البلاغة ، كانت هناك إشارات عامة وعابرة إلى حياة الإمام علي (ع). لكن حتى الآن ، لم يتم إجراء دراسة حالة محددة موجهة إلى مالك عشتار وكيفية إدارة هذه العلاقات بناءً على المراسلات خلال فترة حكم هذا النبي القصير ومن خلال تحليل المحتوى النوعي للخطاب. يكشف الرسول صلى الله عليه وسلم في مراسلاته العديدة مع العدو حقيقة أن مواجهة العدو تتطلب إجراءات وسياسات ، وفي عهده وباستخدام أسلوب تحليل المحتوى ، دعونا نلقي نظرة شاملة على الأسس الفكرية ومعتقدات حضرة علي فيما يتعلق بالمفهوم الحقيقي للسياسة وطريقة إدارته السياسية. على الرغم من أن العديد من العلماء والباحثين في مجال التاريخ الإسلامي ودراسات العلوم السياسية قد حاولوا التعرف على الأحداث التاريخية والمصيرية في عهد أمير المؤمنين (ع) وإدارته السياسية والحكومية ، خاصة في مواجهة حكمه. أعداء ومعارضون ، ولكن ما تم مناقشته حتى الآن ، فإن معظم التفسيرات التاريخية للأحداث رافقها غلبة التأريخ والوصف الحالي لها. من وجهة النظر هذه ، من أجل شرح وجهات النظر والأسس النظرية والعقائدية لكل شخصية ، من الضروري التحقيق في طريقة عمله وتحليل محتوى خطباته وأفعاله ، لأنه من خلال فهم خطاب كل شخص وخطاب كل شخص. الترتيب المنطقي لكلماته ، من الممكن تحليل محتواها ، بحيث يمكن الحصول على فهم شامل لوجهات نظر ذلك الشخص فيما يتعلق بالموضوع قيد الدراسة ، كما أكد أمير المؤمنين (ع) نفسه في هذه القضية. يقول: "تكلم لتعرف ، لأن الإنسان مستتر تحت لسانه". كلمات الإمام الأثر الثمين بعد القرآن الكريم هي أثنى تراث للإسلام ووصفة لسيادة هذا العالم وسعادة العالم الآتي. هذا المحتوى الثري والفريد من نوعه له القدرة على استخدامه في مختلف مجالات العلوم الإنسانية ويعتبر أساساً للدراسات الأساسية والتطبيقية. وبما أن هذه الكلمات لم تكن من كتابات شخص عادي ، بل صادرة عن معصوم (ع) ، فمن خلال تحليل محتواها ، يمكن الحصول على المبادئ والأسس التي تفتح الطريق للحكام والحكومة الإسلامية في التعامل مع حوادث مماثلة. لأن كلام معصوم عليه السلام يفسر في الواقع تقليد الرسول الكريم (صلى الله

عليه وسلم) وتفسير القرآن الكريم. لذلك ، يمكن اعتبار الغرض من هذا البحث شرحاً شاملاً وبنويًا لآراء الرسول صلى الله عليه وسلم وأسس الفكرية فيما يتعلق بالسياسة والإدارة السياسية في الإسلام. أسمى الخير يرتكز على السياسة وأساس الحكم والسياسة يقوم على "المصلحة العامة". وهذا يعني أن قرارات الحكام يجب أن تكون على النحو الذي يشرف على المصلحة العامة ويوفر المصلحة العامة. والمصلحة العامة مهمة للغاية في مسألة الحكم بحيث تعتبر الشيء الأساسي الوحيد الذي يمكن أن يقوم على أساسه. السياسة الجيدة - منفصلة عن السياسة السيئة. دائما مثل هذه القضايا أن العصر الجديد هو "عصر تجديد حياة الإسلام". ولهذا السبب يسعى العالم الإسلامي إلى إحياء حضارته وإعادة بنائها واستعادة عظمتها التاريخية ، وحقيقة أن إيران بعد الثورة ، باعتبارها جزءاً مهماً واستراتيجياً من العالم الإسلامي ، كانت مصدر إلهام هذه الحركة وسعت إلى إطلاق خطة جديدة لإدارة الشؤون الإنسانية والعالمية من خلال إعادة تنظيم المجتمع. من ناحية أخرى ، السياسة هي المسؤولة بشكل أساسي عن تنظيم الشؤون الاجتماعية ويقوم أساسها على المصلحة العامة. ولكن عندما ننظر حولنا أو في المناطق البعيدة التي هي جزء من أراضي العالم الإسلامي ؛ نلاحظ أن إحدى المشاكل الخطيرة وأضرار السياسة والحكومة في العالم الإسلامي كله ، بما في ذلك بلدنا إيران ، هو قلة اللون أو حتى عدم وجود ثقافة سياسية تستهدف مصالح الناس بين حكام هؤلاء. الدول. بمعنى آخر ، يأخذ حكام العالم الإسلامي في الاعتبار مصالح ومصالح جميع المسلمين أو جميع الأشخاص الذين يخضعون لقيادتهم في بلد ما عند اتخاذ القرارات السياسية ؛ إنهم يعتبرون أشخاصاً أو جماعات أو حزبين أو أيديولوجيين أو أجانب أو ببساطة حكوماتهم. يصبح هذا مهماً عندما نعلم أن هناك تياراً فكرياً ينكر أساساً أن للإسلام حضارة. لأنهم يعتقدون أن الإسلام يقوم على التمييز أو الثنائية بين "المؤمن" و "غير المؤمن" وبالتالي لا يمكنهم ممارسة السياسة لأن أساس السياسة يقوم على المصلحة العامة بغض النظر عن الدين أو العرق أو الطبقة أو الجنس ، إلخ. لا يقتصر تفكير هؤلاء الباحثين على مجرد النظر إلى ما يجري في عالم الممارسة في العالم الإسلامي ، بما في ذلك إيران ، ولكنهم من الناحية النظرية والنظرية ، ينكرون بشكل أساسي إمكانية تصميم السياسة في الإسلام والشيعية ، وسبب ذلك. هم يعرفون عدم وجود مفهوم "المصلحة العامة" في الفكر الإسلامي.

وإن كان كتاب نهج البلاغة كتاب أخلاق ، إلا أنه كتاب روحاني وقلب. لكنها لا تقتصر على المحاور المذكورة أعلاه. نهج البلاغة هو أيضاً كتاب سياسة. لأن معظم الخطب وكل الخطابات وبعض حكمتها خلقت في السنوات الخمس من حكم الإمام علي. من القضايا المهمة والمصيرية ، التي ترفضها باستمرار جماعات المعارضة الداخلية والخارجية والشعب ، العديد من التساؤلات والشكوك التي تثار بوجهات نظر وأساليب مختلفة ، هي قضية السياسة والحكم في الإسلام. في عهده كان للإمام علي (ع) وكلاء مختلفون كتب لهم العديد من العقود ، لكن عقد نهج البلاغة الثالث والخمسين لمالك اشتر له خصائص مختلفة من حيث الأطول وفي نفس الوقت أجمل العقد. قد تكون هذه الميزة بسبب الامتياز الذي رآه في مالك اشتر نخعي ، وبالتالي كتب اتفاقية شاملة لحاكم مصر ، الذي كان يثق به حكيم الحكومة ، وكان أقرب محافظة للعدو وكان على وشك هبوط. هذه الرسالة التي تعبر عن الآراء السياسية والإدارية لأمير المؤمنين ، تعرفنا بالحكم العلوي ، ومن خلال دراستها ومعاينتها يمكن التعرف على طريقة تفكير وأفكار أمير المؤمنين. ، المأخوذة من دين الإسلام ، وقد تم التعبير عن حكمة "الحكومة" على أنها تفضيل للمسؤولين الحكوميين في الفترات الإسلامية. لعب الإمام علي (ع) دوراً مهماً في تطوير وتوسيع الحضارة السياسية الإسلامية بأدائه وأفعاله خلال فترة حكمه. وستصف هذه الدراسة سياسات الإمام السياسية وحياته ، وكيف تعامل مع أعدائه ، وخصائجه السياسية لرفاقه المخلصين ، بمن فيهم مالك اشتر ، عندما تم تعيينه حاكماً لمصر.

الغرض من هذا التحقيق، من خلال تقديم نموذج لا يضاهاى لأمير المنين علي (ع) في الحكومة والسياسة ، يمكن زيادة استمرارية وبقاء الحكومة الإسلامية ويمكن تحقيق مجتمع إسلامي مثالي يتم الموافقة عليه عن طريق حضرة حق وجد عقبات وأزالها مثل: التملق ، والتميز ، والظلم ، وعدم كفاءة حكام المجتمع ، والجهل ، وصل إلى أفضل الحكومات.

السؤال الرئيسي:

ما هي مبادئ الجانب السياسي من روايات الإمام علي في عهد مالك اشتر؟

فرضية البحث:

لعب الإمام علي (ع) دوراً في تطوير وتوسيع الحضارة السياسية للإسلام بأدائه وأفعاله خلال فترة حكمه.

أغراض البحث:

الهدف الرئيسي:

التحقيق في البعد السياسي لروايات الإمام علي في عهد مالك اشتر

الأهداف الفرعية:

- 1- الإمام بأراء حضرة علي (ع) في السياسة والإدارة السياسية الموجهة إلى مالك اشتر
- 2- نمذجة أسلوب أمير المؤمنين علي (ع) الذي لا يضاهاى في الحكومة الموجه إلى مالك اشتر.
- 3- دور الإمام علي (ع) في تطور الحضارة السياسية للإسلام في عهد مالك اشتر

متغير البحث:

لا يمتلك

پیشینه:

ثواقب در مقاله پژوهشی خود عنوان می کند که یکی از برنامه های اصلاحی حضرت علی (ع) در دوره زمامداری، گماشتن نیروهای شایسته، کارآمد و صالح در مصادر امور حکومت بود. زیرا استقرار و دوام حکومت به ویژه با شاخصه های دینداری و عدالت، بدون کارگزاران شایسته عملی نخواهد بود. از این رو، یکی از مقوله های مهم و مورد توجه جدی امام علی (ع)، کارگزاران حکومت بود. چگونگی گزینش و انتخاب این نیروها در مناصب گوناگون سیاسی، نظامی، مالی، قضایی و اداری، آشنا نمودن آنان با دستورالعمل های مدیریتی، شیوه زمامداری و رفتار با مردم، و نظارت بر عملکرد و مدیریت آنان به منظور حسن اجرای امور که به تأمین امنیت جامعه، رضایت عمومی مردم، استحکام و ثبات حکومت منجر گردد، از مسایلی است که امام (ع) بدانها پرداخته است. حضرت (ع) با این مبانی نظری سعی داشت تا مدلی از نظام مدیریت اسلامی را در زمان خویش اجرا نماید و برای آینده مسلمانان نیز معیارهای لازم و اصول کلی را ارائه دهد. در این مقاله کوشش می شود تا برنامه های اصلاحی امام علی (ع) در باره کارگزاران حکومت، به ویژه مواردی چون معیارهای انتخاب، توصیه ها و رهنمودهای مدیریتی، و سیاست های نظارتی و مراقبتی ایشان تحلیل و تبیین گردد. (ثواقب ج.، امام علی (ع) کارگزاران حکومت و راهکارهای اصلاحات، حکومت اسلامی 1380 شماره 22).

در مقاله دیگری که توسط آقای رنجبر در قم صورت گرفته جایگاه اخلاق در اندیشه و عمل سیاسی امام علی مورد بررسی قرار گرفته است. در این راستا مبانی نگرش اخلاقی ایشان به سیاست مورد توجه واقع شده است. مهم ترین مولفه های نگرش اخلاقی امام به سیاست عبارتند از: عبودیت الهی، آخرت گرایی و عدالت محوری. پس از آن تجلی این اندیشه ها در عمل سیاسی امام در دوران زمامداری به تصویر کشیده شده و موارد متعددی از پایبندی ایشان به اصول اخلاقی را در زمینه اهداف سیاسی ذکر گردیده است و در پایان هم مقایسه ای اجمالی بین سبک و روش حکومتی ایشان و مخالفان او به عمل آمده است (رنجبر مقصود، اخلاق سیاسی از دیدگاه امام علی علیه السلام. مجله انقلاب اسلامی، زمستان 1387 - شماره 15).

آنچه که در جامعه ی اسلامی باعث تداوم و پیشرفت است برقراری عدالت است، و عدالت اساس و بنیان در هر جامعه به حساب می آید. به فرموده ی امام علی (ع) آنچه که باعث پیشرفت در جامعه می شود همان تشویق به جا و به موقع است، و این تملق و چاپلوسی است که جامعه را در معرض نابودی قرار می دهد. اگر عملکرد مسئولین امروزه همانند سیره ی عملی امام علی (ع) و برنامه های سیاسی ایشان که در طی حکومت پنج ساله شان داشته اند باشد، اوضاع سیاسی جامعه رو به بهبودی خواهد رفت. از مصادیقی که می توان به آن اشاره کرد: رعایت کردن مساوات در تقسیم بیت المال، تبعیض قائل نشدن بین اقشار مختلف جامعه، بالا بردن سطح علمی و آگاهی مردم جامعه، به کارگیری افراد کاردان، حذف کردن مسئولین نالایق و از میان برداشتن سنت های غلطی چون؛ رشوه تملق و چاپلوسی می شود. (فنونوی، صدیقه و گلی، مهرناز، 1393، نقش امام علی در گسترش تمدن سیاسی اسلام، کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی، قم).

در پژوهشی توصیفی-تحلیلی توسط سروی و همکارانش صورت گرفته مؤلفه ی فرهنگ سیاسی مطلوب در فرمان امام علی (ع) به مالک اشتر مصلحت عمومی بیان کرده و تصمیم گیری و اداره ی یک کشور بر پایه ی مصلحت عمومی جان و جوهر سیاست را تشکیل می دهد. زیرا سیاست در اصل عهده دار ساماندهی امور عمومی و همگانی است. مشاهده ی سیاست و حکومت در کشورهای اسلامی، انسان را به این نتیجه می رساند که یکی از مسائل و آسیب های جدی سیاست و حکومت در اغلب کشورهای مسلمان و از جمله کشور ما ایران؛ کم رنگ بودن و نقصان آن هم در سطح فرمانروایان آن کشورها می باشد. « فرهنگ سیاسی معطوف به مصلحت عمومی آن هم در سطح فرمانروایان آن کشورها می باشد. بنابراین نوع ساماندهی اجتماع، تحت تأثیر فرهنگ سیاسی مردم و به ویژه فرمانروایان است. بنابراین هر نوع ساماندهی مطلوب اجتماع برای رسیدن به اهداف الهی و انسانی، مستلزم شناخت فرهنگ سیاسی متناسب و متناظر با نظم سیاسی مطلوب و مورد نظر از طریق دسترسی به آبخشورهای اصلی؛ آن است. تا آن جا که به کشور ما مربوط می شود یکی از این آبخشورهای اصلی منشور شیعی حکومت یا فرمان امام علی (ع) به مالک اشتر در مورد آداب ملک و تدبیر حکومت است. (غلامرضا خواجه سروی، حسن زارعی محمودآبادی، فصلنامه پژوهش های راهبردی سیاست، سال سوم، شماره 9، تابستان 1393، شماره 39).

اندیشمندان و علمای اسلام به پیوستگی دو حوزه دین و سیاست معتقدند؛ چرا که سیاست به عنوان وسیله ای برای تحقق بخشیدن به اهداف متعالی دین، ارتباط عمیق و خدشه ناپذیری با آن دارد. سخنان امام علی (ع) در سراسر نهج البلاغه نیز حاوی این مطلب است که ایشان، سیاست اصلی حکومت خویش را بر مبنای عدالت اجتماعی، اقتصادی و

احیای ارزش های دینی و اخلاقی بنا نهاد و حاکمیت را نه سلطه گری که مسوولیت و امانت الهی می دید. وحدت و یکپارچگی امت اسلام نزد امیر مومنان (ع)، از جایگاه و اهمیت ویژه ای برخوردار است تا آنجا که پس از 25 سال، باز هم به سکوت خود ادامه می دهد و جهت جلوگیری از تفرقه، رنجش خاطر خویش را همچون استخوانی در گلو تحمل می نماید. در حکومت داری ایشان مباحثی چون اقامه مساوات و عدالت، صداقت و صراحت و عدم استبداد نسبت به مردم، بسیار مهم تلقی می شد. سایر جنبه های ارتباط دین و سیاست، در شخصیت ایشان به عنوان «حاکم جامعه اسلامی» نمایان می شود که در سه بخش سیره اخلاقی، اجتماعی و سیاسی به آن پرداخته شده است. نگرش دینی به کلیه مسائل از جمله سیاست، رنگ و بوی دینی می بخشد. نهج البلاغه - که بیانگر احوال و سخنان گرانمایه امام علی (ع) است - سرشار از مطالبی است که نشان دهنده آمیختگی دین و سیاست می باشد و نمود آشکار آن در شخصیت و سیره عملی مولای متقیان مبین آن است که ایشان در کوچک ترین مسأله زمامداری، با مسامحه برخورد نکرد و از سیاست به عنوان ابزاری جهت نیل به اهداف دین مبین اسلام بهره گرفت. (رایجی پارسایی نرگس، فغان نومی فاطمه، کاردل آتنا. ارتباط بین دین و سیاست در نهج البلاغه و کارکردهای آن. بصیرت و تربیت اسلامی. 1393).

فهرست منابع:

- قرآن کریم. ترجمه آیت الله مکارم شیرازی.
 فتح الباری، 6، ص 233.
 مروج الذهب، ج 2، ص 350.
 نهج البلاغه، خطبة 15.
 کتاب الخلاف: کتاب الصلاة، مسأله 268.
 شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید، ج 3، ص 154.
 غررالحکم، شماره 10041؛ کافی، کلینی، ج 8، ص 24.
 نهج البلاغه، الخطبة 200؛ نایب الموده: ج 1، ص 454؛ المعیار و الموازنة، ص 166.
 شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید: ج 3، 257؛ اسدالغابة، ج 5، ص 287.
 الاستیعاب، ج 4، ص 374.
 مناقب ابن شهر آشوب، ج 2، ص 147؛ بحار الانوار، ج 41، ص 29.
 طبقات ابن سعد، بیروت ج 5، ص 17؛ انساب بلاذری، ج 5، ص 24.
 نهج البلاغه، خطبة 216.
 سیره حلبی، ج 3، ص 348.
 العقد الفرید، ج 1، ص 203.
 الاوائل، ص 142.
 سیره حلبی، ج 3، ص 348.
 نهج البلاغه، نامه 53.
 وسائل الشیعه، ج 2، ص 425.
 نهج البلاغه، نامه 53.
 وسائل الشیعه، ج 2، ص 50.
 تاریخ طبری، ج 4، ص 54؛ شرح نهج البلاغه، ج 2، ص 269.

3- روش اجرای تحقیق: (شامل روش تهیه داده های مورد نیاز، روش تجزیه و تحلیل داده ها، مدل ها، و نرم افزارهای کاربردی)

روش تحقیق مورد استفاده روش توصیفی-تحلیلی است. این پژوهش برای جمع آوری اطلاعات در زمینه های مبانی نظری و ادبیات تحقیق و پیشینه از روش اسنادی، کتابخانه ای استفاده شد.

طرح تحقیق پایان‌نامه کارشناسی ارشد

عنوان فارسی پایان‌نامه: بعد سیاسی روایات امام علی(ع) در زمان مالک اشتر

4- زمان بندی / گانت چارت:

ردیف	نام فعالیت	زمان/ماه	1	2	3	4	5	6
1	مطالعه ادبیات پژوهش		*					
2	تهیه و تدوین ابزار گردآوری داده ها			*				
3	گردآوری داده ها				*			
4	تجریه و تحلیل داده ها					*		
5	تایپ و نگارش گزارش نهایی پایان نامه							*

نکته: پس از تصویب شورای پژوهشی دانشکده حداقل زمان قابل قبول برای پیش بینی مراحل مطالعاتی و اجرایی پایان نامه کارشناسی ارشد 6 ماه می‌باشد.

5- نظریه شورای گروه تخصصی:

طرح تحقیق پایان نامه خانم / آقای:

.....
 دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد رشته در شورای تخصصی
 گروه مورخ مطرح شد. پس از بحث و تبادل نظر مورد تصویب اکثریت اعضاء قرار
 گرفت □ نگرفت □

ردیف	نام و نام خانوادگی	تخصص	نوع رای	امضاء
1				
2				
3				
4				
5				

مدیر گروه :

امضاء:

تاریخ:

فرم شماره 1

باسمه‌تعالی

واحد تهران جنوب

تعهدنامه حفظ و دفاع از حقوق مادی و معنوی تولیدات علمی دانشگاه آزاد اسلامی و ارائه نتایج آنها
 مرتبط با دانشجویان کارشناسی ارشد

عنوان پایان‌نامه: بعد سیاسی روایات امام علی(ع) در زمان مالک اشتر

مشخصات دانشجو:

نام: نام خانوادگی:

شماره دانشجویی:

دانشکده: رشته تحصیلی:

..... گرایش:

سال اخذ پایان نامه: 1390 - 1391 نیمسال تحصیلی اول □ دوم □

تلفن: تلفن همراه: پست الکترونیک:

تعهدات دانشجو:

- 1- محتوای پایان نامه کارشناسی ارشد، از آن دیگران نیست (دست اول است)، براساس اصول علمی تهیه شده است و با نام دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران جنوب ارائه خواهند شد.¹
- 2- به منظور رجوع مناسب و روشن به آثار دیگران، منابع و مأخذ مربوط به نقل قول ها، جدول ها و نمودارها و یا نتایج تحقیقات دیگران در پایان نامه دقیقاً ذکر خواهد شد؛ همچنین هیچگونه استفاده‌ای از آثار دیگران بدون ذکر منبع اصلی و به گونه‌ای که قابل تشخیص و تفکیک از متن اصلی نباشد، به عمل نخواهد آمد.
- 3- بدون ذکر نام دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران جنوب و در نظر گرفتن حقوق این دانشگاه، در مورد ارائه و انتشار نتایج حاصل از پایان نامه به شکل مقاله، کتاب، اختراع، اکتشاف و ... (در قالب مطالب چاپی یا غیرچاپی) در هر مرحله (قبل و بعد از دفاع از پایان نامه)، اقدامی صورت نخواهد گرفت. بدیهی است که ارسال هر مقاله مستخرج از پایان نامه باید با هماهنگی با استاد راهنما باشد.
- 4- برای جلوگیری از درج مقاله در نشریات بی اعتبار، قبل از چاپ مقاله، اعتبار نشریه از فهرست نشریات بی اعتبار در سایت معاونت پژوهشی و فناوری دانشگاه آزاد اسلامی به نشانی <http://sp.rvp.iau.ir> بررسی خواهد شد.
- 5- در صورت هرگونه مغایرت و تخلف از موارد اشاره شده در بندهای 1 تا 3 این تعهدنامه، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران جنوب مجاز است از ادامه تحصیل و هرگونه فعالیت آموزشی و امکان دفاع از پایان نامه دانشجو در هر مرحله از تحصیل جلوگیری کند. همچنین خسارات مادی و معنوی وارده به دانشگاه آزاد اسلامی و افراد ذی نفع پرداخت خواهد شد.

نام و نام خانوادگی دانشجو:

امضاء:

تاریخ:

فرم شماره 2

باسمه تعالی

و

عنوان فارسی پایان نامه:

حفظ و دفاع از حقوق مادی و معنوی تولیدات علمی دانشگاه آزاد اسلامی و ارائه نتایج آنها**(الف) استاد راهنما:**

¹ مقالات برگرفته از پایان نامه و رساله باید به نام دانشجو باشد و نام افراد مرتبط با پایان نامه (دانشجو، استاد راهنما یا استاد مشاور) در مقاله درج شود. درج نام افراد غیرمرتبط، تخلف محسوب می شود مگر آنکه طبق قراردادی با مؤسسات خارج از دانشگاه و تایید معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه، این مجوز با سهم معینی در مقاله به افراد داده شده باشد. (تبصره 2 بخشنامه شماره 87/404822 مورخ 90/10/29)

***توجه:** تشخیص نشریات بی اعتبار: دو مورد اصلی در تشخیص نشریات بی اعتبار عبارتند از: 1- تقاضای اخذ وجه توسط ناشر در زمان ارسال یا پذیرش مقاله و 2- آدرس الکترونیکی نشریات بی اعتبار (که اغلب پست های الکترونیکی رایگان نظیر سایت Yahoo و غیره است). همچنین کنترل نشریه در سایت <http://sp.rvp.iau.ir>

اینجانب
استاد راهنمای آقای/ خانم
دانشجوی
مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران جنوب، از مفاد بخشنامه «حفظ و دفاع از حقوق مادی و معنوی تولیدات علمی دانشگاه آزاد اسلامی و ارائه نتایج آنها»، آگاهی کامل داشته و خود را ملزم به رعایت آن می‌دانم.

تلفن: پست الکترونیک:

امضاء:

تاریخ:

(ب) استاد مشاور: (در صورت لزوم)

اینجانب
استاد مشاور آقای/ خانم
دانشجوی
مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران جنوب، از مفاد بخشنامه «حفظ و دفاع از حقوق مادی و معنوی تولیدات علمی دانشگاه آزاد اسلامی و ارائه نتایج آنها»، آگاهی کامل داشته و خود را ملزم به رعایت آن می‌دانم.

تلفن: پست الکترونیک:

امضاء:

تاریخ:

فرم اطلاعات پایان نامه کارشناسی ارشد

محل درج کد شناسایی پایان نامه (لطفاً در این قسمت چیزی ننویسید.)

نام و نام خانوادگی دانشجو: شماره دانشجویی: جنسیت: زن ☐ مرد ☐	سال اخذ پایان نامه: نیمسال تحصیلی اخذ پایان نامه: اول ☐ دوم ☐ تعداد واحد پایان نامه: تاریخ تصویب در شورای پژوهشی دانشکده:
نام واحد دانشگاهی: دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب	نام دانشکده:
عنوان پایان نامه کارشناسی ارشد:	
گروه آموزشی: علوم انسانی ☐ فنی و مهندسی ☐ علوم پایه ☐ هنر و معماری ☐ رشته تحصیلی:	
نام و نام خانوادگی استاد راهنما: صادره: کد ملی: پایه: نوع همکاری: تمام وقت ☐ نیمه وقت ☐ مدعو ☐	شماره شناسنامه: رشته تحصیلی: گرایش:
امضاء استاد راهنما	تاریخ تولد: مرتبه علمی:
نام و نام خانوادگی استاد مشاور: (در صورت لزوم) تولد: صادره: کد ملی: پایه: نوع همکاری: تمام وقت ☐ نیمه وقت ☐ مدعو ☐	
امضاء استاد مشاور	شماره شناسنامه: رشته تحصیلی: تاریخ تولد: مرتبه علمی:

نکته 1: این فرم باید تایپ شده باشد.

نکته 2: ارسال یک نسخه تصویر صفحه اول شناسنامه، تصویر کارت ملی (پشت و رو) و آخرین حکم هیئت علمی برای کلیه استادان راهنما و مشاور مدعو، تنها برای یک بار الزامی است.

امضاء معاونت پژوهشی

رئیس دانشکده:
واحد: